

[Socialministeren.]

særligt udvalg — dagpengeudvalget, hvor repræsentanter for arbejdsmarkedets hovedorganisationer er repræsenteret. Opstår der derimod tvistigheder om retten til dagpenge uden for arbejdsgiverperioden, skal der kunne klages til chefen for sikringsstyrelsen. I begge grupper af tilfælde skal klager kunne indbringes for den foreslåede ankestyrelse, som jeg omtalte indledningsvis.

Ved den administrative tilrettelæggelse af ordningen er der taget meget vidtgående hensyn til en enkel løsning af problemerne.

Jeg har allerede nævnt de store fordele, som der også i denne henseende er forbundet med den foreslåede arbejdsgiverperiode. Et andet væsentligt punkt er arbejdet med tilvejebringelsen af indtægtsgrundlaget for beregningen af dagpengene. Der er her to principielt forskellige løsningsmuligheder. Man kan vælge en såkaldt social ligning, som kendes i Sverige, og som indebærer, at de sociale myndigheder selvstændigt og på en særlig måde skal opgøre indtægtsgrundlaget, og man kan vælge at benytte de oplysninger, som afgives til skattevæsenet. Det er den sidste løsning, vi har valgt. Det er langt det letteste. Der kan måske opstå tilfælde, hvor man med denne løsning kan sige, at indtægten strengt taget er en smule forskellig fra, hvad man ideelt kunne ønske sig, men prisen for at opnå millimeterretfærdighed på dette punkt er administrativt afskrækkende.

Hvad der efter min opfattelse er en af de bedste måder at forenkle og formindske overflødig administration på, når man skal opbygge en ny ordning som i dette tilfælde, er et vidtgående praktisk samarbejde mellem alle de implicerede parter. Det er især på denne måde, man opnår alle de usynlige forenklinger og forbedringer, der ofte isoleret set kun er detaljer, men som samlet, og uden, at der var taget højde for dem, kan være en alvorlig belastning. Socialministeriet har da også opnået at få et meget nært samarbejde, bl. a. med praktikere fra kommunerne, der har ydet et stort og betydningsfuldt arbejde. Vi håber, at samarbejdet må kunne fortsætte til gavn for alle.

Som en hjælp ved kommunernes administration af dagpengeordningen er det aftalt, at der på de kommunale edb-centraler skal opbygges et edb-system, der i størst muligt

omfang skal kunne virke sammen med de systemer, der i forvejen er placeret på centralerne. Socialministeriet vil efter aftale med kommunerne følge detaljeret med i dette arbejde for derigennem at kunne medvirke til den mest hensigtsmæssige udformning af hele det administrative system.

På det centrale administrative plan foreslås oprettet den sikringsstyrelse, som jeg flere gange har henvist til. Herved bliver der mulighed for at fuldstændiggøre den nye struktur, som socialreformkommissionen har lagt op til.

I sikringsstyrelsen skal først og fremmest samles den centrale administration af de sociale kontantydelse. Foruden den nye dagpengeordning bliver opgaverne administrationen af invaliditetserstatningerne inden for ulykkesforsikringen, der i dag varetages af ulykkesforsikringsdirektoratet, og administrationen af sygesikringen, der i dag varetages af sygekassedirektoratet.

Tanken bag denne samling af opgaver er ligesom ved dannelsen af socialstyrelsen at drage de fordele, der kan fås ved en samling af beslægtede opgaver, og at skabe en institution, der er tilstrækkelig stor til at begrunde oprettelsen af effektive funktionsafdelinger med f. eks. planlægnings- og edb-opgaver.

Om de økonomiske konsekvenser af reformens gennemførelse vil jeg først og fremmest henvide til lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor udgifterne er beregnet dels for arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden og dels for det offentlige.

Hovedtallene for udgiftsstigningerne i forslaget er for arbejdsgivernes vedkommende en stigning på ca. 100 mill. kr., når man sammenligner med udgifterne til de ordninger, der gælder fra 1. april 1972.

For det offentlige bliver stigningen i udgifterne ca. 200 mill. kr. årligt, men man må huske at medregne de udgifter, der spares på andre konti.

I forslaget regnes der således med en besparelse på 50-60 mill. kr. årligt alene efter forsorgsloven.

Arbejdsgivernes andel i finansieringen skal ske ved udbetalingen af dagpenge i arbejdsgiverperioden. Ordningen skal i øvrigt finansieres ved personlige bidrag på 1 pct. af skalaindkomsten. Kommunen dækker 25 pct. af de dagpenge, som det offent-